

Sygn. akt IV Pz 17/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska (spr.)

Sędziowie: SSO Beata Michalska

SSO Sławomir Górny

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 r. w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Opieki Zdrowotnej w P.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie z tytułu choroby zawodowej

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wieluniu – Sądu Pracy

z dnia 10 czerwca 2013 r. sygn. akt IV P 55/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

IV Pz 17/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 10 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy Sąd Pracy w Wieluniu udzielił powódce A. M. zabezpieczenia przez zajęcie do kwoty 50.000zł. wierzytelności przysługujących pozwanemu Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Opieki Zdrowotnej w P., z tytułu umów zawartych z Narodowym Funduszem Zdrowia o świadczenie usług medycznych. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia sąd meriti powołał art. 730 § 1 k.p.c. , art. 730⁽¹⁾ § 1i 2 oraz art. 747 pkt 1k.p.c. k.p.c.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał na wystąpienie przez A. M. przeciwko pozwanemu SPZOZ w P. z roszczeniem odszkodowania w kwocie 35000zł. i zadośćuczynienia w kwocie 15000zł. w związku z chorobą zawodową – zapaleniem wątroby typu C, stwierdzoną decyzją PIS , na którą to chorobę powódka zachorowała w czasie zatrudnienia u pozwanego jako pielęgniarka. Uznając , że A. M. wykazała interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia oraz uprawdopodobniła dochodzone roszczenia , oraz uwzględniając podnoszoną w pozwie sytuację majątkową i finansową pozwanego , to w ocenie Sądu Rejonowego brak zabezpieczenia może uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia , przeto wskazany przez powódkę sposób zabezpieczenia jest uzasadniony.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany SPZOZ w P. zarzucając naruszenie art. 730¹§3 k.p.c. W uzasadnieniu zażalenia zarzut ten argumentuje brakiem podstaw do udzielenia A. M. zabezpieczenia z powodu złej jego kondycji finansowej pozwanego, nieuwzględnieniem jego interesu przez zajęcie wierzytelności wobec NFZ , jako obciążające go ponad potrzebę, co znacznie utrudni kontynuację działań restrukturyzacyjnych. Nadto pozwany zarzuca nieuprawdopodobnienie przez powódkę podstaw faktycznych i prawnych żądania wywodząc, że nie jest uprawdopodobnieniem załączenie decyzji sanitarnej o stwierdzonej chorobie zawodowej.

Wskazując na powyższe żalący wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o zabezpieczenie, wstrzymanie wykonania tego postanowienia i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wg. norm przepisanych.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do ogólnych reguł określonych w art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c., dla udzielenia zabezpieczenia roszczenia niezbędnym, a zarazem wystarczającym jest wykazanie tzw. merytorycznych podstaw zabezpieczenia, tj. istnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu oraz równocześnie interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Okoliczności te wymagają jedynie uprawdopodobnienia.

Dokonując oceny zaistnienia obu przesłanek należy mieć na względzie specyfikę instytucji uprawdopodobnienia, która stanowi odstępstwo od ogólnej reguły dowodzenia twierdzonych faktów. Konsekwencją obowiązku jedynie uprawdopodobnienia określonych faktów, jest zwolnienie uprzywilejowanej w ten sposób strony od konieczności ich dowodzenia na zasadach ogólnych, tj. z zachowaniem proceduralnych zasad postępowania dowodowego. Cechujący uprawdopodobnienie brak formalizmu służyć ma przede wszystkim przyspieszeniu danego postępowania. Od swobodnej oceny sądu zależy jednakże uznanie, czy fakty, na jakie powołuje się strona można uznać za wiarogodne na tyle, by mogły stanowić podstawę ustaleń przesądzających o trafności wniesionego żądania. Z tego względu przyjąć należy, iż uprawdopodobnienie z reguły nie może opierać się na samych twierdzeniach strony. Warunek uprawdopodobnienia roszczenia uważa się za spełniony już wówczas, gdy wnioskodawca wykaże, że istnieje uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że po stronie wnoszącego o udzielenie zabezpieczenia istnieje roszczenie znajdujące uzasadnienie w normie prawa materialnego.

W rozpoznawanej sprawie żalący wywodzi, iż załączona do pozwu decyzja sanitarna , nie stanowi uprawdopodobnienia roszczenia, a sąd meriti w zaskarżonym postanowieniu nie wskazał innych przesłanek faktycznych i prawnych uzasadniających zabezpieczenie powództwa, w szczególności wskazujących na winę pracodawcy i jego odpowiedzialność za szkodę. Z tą argumentacją nie sposób się zgodzić. Nie budzi wątpliwości, że powódka jako pielęgniarka pozwanego szpitala dochodzi jednorazowego odszkodowania na podstawie art. 444§1 k.c. i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na podstawie art. 445 kc. w związku ze stwierdzoną prawomocną decyzją PPIS z 23.03.2009r. chorobą zawodową pod postacią przewlekłego zapalenia wątroby typu C, jako skutek zakażenia wirusem HCV w warunkach narażających na powstanie tej choroby. Dla uprawdopodobnienia stanu zdrowia wywołanego tą chorobą przedstawiła także bogatą dokumentację lekarską z (...)Szpitala (...)w Ł. Poradni (...), które pozwany także powołuje w zażaleniu. W tak przedstawionych okolicznościach faktycznych należy więc uznać, że powódka uprawdopodobniła i należycie uzasadniła podstawę faktyczną żądania oraz jego podstawę prawną .

Drugi z warunków zabezpieczenia - interes prawny (do którego żalący także nawiązuje) istnieje, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (730¹§2 k.p.c.). W ocenie Sądu Okręgowego wskazane wyżej okoliczności -jak trafnie podniósł Sąd Rejonowy - uzasadniają twierdzenie, że powódka w sposób odpowiedni uprawdopodobniła także interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia.

Przechodząc z kolei do zarzutu naruszenia art. 730¹ § 3 k.p.c., to przepis ten stanowi , że przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy obu stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę , a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Pozwany wywodzi przy tym, że jego sytuacja finansowa nie daje podstaw do przyjęcia, iż w przyszłości jest zagrożone jego funkcjonowanie, powołując się na wieloletnie umowy z NFZ , regulowanie na bieżąco wynagrodzeń i zobowiązań cywilno prawnych oraz na poprawę kondycji finansowej. Z drugiej zaś strony wskazuje, że zajęcie jego wierzytelności wobec NFZ stanowi obciążenie ponad potrzebę, co z kolei znacznie utrudni mu kontynuację działań restrukturyzacyjnych. Uwzględniając tę argumentację, to w ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone postanowienie nie narusza cyt. wyżej przepisu, a powołanie się przez sąd meriti na sytuację finansową pozwanego jako podstawę do zapewnienia powódce ochrony jest uzasadnione. Zażalenie przyznaje bowiem fakt wdrożenia wobec niego procesu restrukturyzacji, co niewątpliwie uzasadnia twierdzenie o trudnej sytuacji finansowej. Zauważyć przy tym wypada, że celem udzielenia zabezpieczenia w przypadku przedmiotowego wniosku nie jest zapewnienie wykonalności lub skuteczności przyszłego orzeczenia, ale udzielenie niezbędnej ochrony na czas toczącego się procesu ze względu na cel, jaki ma zostać osiągnięty w wyniku ostatecznego rozstrzygnięcia o żądaniu powódki. Udzielone zabezpieczenie ma jedynie charakter tymczasowy i pozostaje bez wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie co do szkody, jej wysokości oraz podmiotu obowiązanego do jej naprawienia.

W tym stanie rzeczy zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.